

Jakob Jørgen Saaghus - rådgiver i nye NLR-Agder

Jeg trødde mine første 5 år på Madagaskar. Nå er 58 år gått, og livet har gitt meg utdanning, familie, kone og tre voksne barn. På slektsgården i Bygland har vi bodd i 36 år, og driver med litt sau. Tre år som lærer på KVS Bygland, to år i utviklingshjelpa for Norad i Zambia og noen år på landbrukskontoret i Bygland, har gitt nyttig erfaring. Med 10 år av barndommen med «tean i tanga» er båt og fisketur høydepunktet om sommeren. Ellers er snekring en god rekreasjon.

Norsk Landbruksrådgiving Setesdal hadde 40 års jubileumsfest i desember 2015. Ekstra hyggelig var det at flere av dem som deltok på stiftingsmøte i 1976 også var med på denne festen. Medlemstallet økte raskt de første åra, og holdt seg stabilt på ca 130 medlemmer siden. 30 år er gått siden jeg startet, og tilsettinga var kanskje noe utradisjonell da jeg våren 1987 fikk telegram fra formannen Sven Kvåle med teksten omtrent slik: «Jakob, nå lyt du kome heim for me treng deg i Forsøksringen!»

På den tida hadde jeg to års permisjon fra arbeidet på Landbrukskontoret i Bygland for å være gårdsbestyrer på en farm i Zambia i regi av NORAD. Hepatitt hadde festa seg i

kroppen og jeg måtte starte litt forsiktig i Forsøksringen sommeren 1987. Siden den gang har jeg farta opp og ned dalen fra Bjåen i nord til Engesland i sør. Dalen er lang. Kulturen, dialekten og mennesketypen svært variert. Når Ivelandsbøndene er midt i andreslått, har bøndene på Bjåen starta 1. slått. Det er nok få som har vært så heldig og fått dele så mange tanker rundt kjøkkenbordet, eller på fjøstrappa. Alltid har jeg følt meg velkommen, selv med «bydialekt»! Setesdalsbonden er nøktern, litt nyfiken, lytter og registrerer bevegelser i samfunnet rundt seg, samtidig som det kan være et litt langt steg å «hoppe på». Det er det siste som gjør forskjellen. Det er da en får

muligheten til å se livet fra siden. Setesdølene er kunnskapsrike, har «egen klokke» og er glade i gammel tradisjon. Det skaper identitet.

Arbeidsoppgavene den gang og nå er mye de samme. Forsøksarbeid er ikke blitt prioritert. Derimot har nyskaping og bruksutbygging, spesielt de siste årene, fått vind i seilene. Til og med landbruksministeren hadde fått med seg at «skinnfua» hadde svinga seg rundt, og kom på besøk på Helle i Valle i sommer. Sauen og heiebeitet er nok den største bærebjelken i landbruket. Mer melkeproduksjon hadde vært kjærkomment, for økt husdyrhold skaper fokus på mer og bedre grovfôr. Landbruket representerer den nest største arbeidsplassen i Setesdal, etter det offentlige.

Etter 30 år som aleneboer blir det en stor overgang å få 16 kollegaer. Arbeidsoppgavene blir trolig mindre varierte, samtidig er det håp om å bli flinkere i faget. Mest av alt trives jeg

med feltarbeid i møte med bonden. Vekst og utvikling er meningsfylt og gir inspirasjon, og gode praktiske løsninger trigger.

NLR Setesdal har vært privilegert, som har brukt lite ressurser på markedsføring og inntjening. Setesdalskommunene,

Fylkesmannen i Aust-Agder og Setesdal Regionråd har i alle år vært rause til å støtte landbruket gjennom NLR Setesdal. En stor takk til dere!

Nå er fusjon et faktum og det er å håpe at Setesdalsbonden får glede av den. Fra tidligere å hente inn ekspertise utenfra når det trengtes, er det å håpe at det nå kan hentes i egne rekker. Målet må ikke være å bli så stor som mulig, men best mulig! Avslutningsvis har jeg lyst til å takke alle medlemmer, et glimrende styre og alle samarbeidspartnere for mange flotte år i «Setesdal Forsøksring»! Utfordringene har vært mange og kunnskapsmengden begrenset. Dere har vært tålmodige! Med ønske om ny vår i NLR-Agder!

Mvh Jakob Jørgen Saaghus